

Fremsat den 20. oktober 2026 af Katrine Dugaard (LA), Alex Vanopslagh (LA) og Pernille Vermund (LA)

Forslag til folketingsbeslutning

**om at ændre lov om socialt frikort, så ordningen udvides til at omfatte nye
fleksible arbejdsformer og målgruppen tydeliggøres**

Folketinget pålægger regeringen i 2027 at fremsætte et lovforslag, der ændrer lov om socialt frikort, så ordningen udvides til også at omfatte nye, fleksible arbejdsformer, herunder platformsbaseret arbejde, og målgruppen tydeliggøres, så også borgere med en meget begrænset, svingende eller uforudsigelig arbejdsevne kan være omfattet af ordningen.

Bemærkninger til forslaget

Det sociale frikort er en god idé, men som ordningen er skruet sammen i dag, rammer den for snævert. Vi skal gøre det sociale frikort langt mere smidigt. Frikortet skal også gælde for borgere med meget begrænset arbejdsevne. Og vi skal gøre det nemt for virksomheder at sige ja til arbejdskraft.

Formålet med det sociale frikort er at give udsatte og sårbare borgere med begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet mulighed for at bidrage på egne præmisser og i det omfang, de kan. I dag modarbejder reglerne imidlertid i praksis dette formål.

Ordningen er indrettet omkring et traditionelt ansættelsesforhold, hvor frikortets skattefri indtægt for en arbejdstager forudsætter, at man arbejder for en virksomhed med cvr-nummer, og at arbejdsgiveren foretager lønindberetning. Det betyder, at fleksible arbejdsformer, som netop er afgørende for borgere med meget begrænset eller uforudsigelig arbejdsevne, reelt falder uden for ordningen.

Det gælder f.eks. en platform som Wolt, hvor arbejdstageren typisk udfører et stykke arbejde som selvstændig samarbejdspartner og ikke som en traditionel lønmodtager. Her bestemmer man selv arbejdstid, omfang og tempo. Netop denne fleksibilitet gør platformsbaseret arbejde særlig egnet for borgere, der ikke kan indgå i faste timetal eller traditionelle ansættelsesforhold. Der er tale om reelt arbejde, men på andre vilkår.

I dag spænder lovgivningen imidlertid ben for, at det sociale frikort kan bruges til denne type arbejde. Woltarbejde er ikke knyttet til et klassisk ansættelsesforhold, men udføres som selvstændig aktivitet og falder derfor uden for ordningen med det sociale frikort. Resultatet er, at en ordning, der har til hensigt at åbne for arbejdsmarkedets potentialer, i stedet udelukker nogle af de mest tilgængelige og fleksible muligheder.

Hvis ambitionen om inklusion skal tages alvorligt, kræver det en modernisering af reglerne. Arbejdsmarkedet har ændret sig, og lovgivningen skal følge med. Det indebærer, at ordningen skal udvides til også at omfatte platformsarbejde og andre sammenlignelige samarbejdsformer, hvor arbejdet ikke nødvendigvis udføres i et klassisk ansættelsesforhold, men fortsat er reelt og værdiskabende arbejde.

Samtidig er der behov for en klarere og mere ensartet afgrænsning af målgruppen. Den nuværende henvisning til servicelovens bestemmelser er bred og skønsmæssig, hvilket kan medføre betydelig variation i kommunernes praksis, i forhold til hvilke borgere der tildeles et socialt frikort. Det er med til at skabe usikkerhed om retstilstanden, og det medfører en u hensigtsmæssig risiko for, at borgere med meget begrænset arbejdsevne afskæres fra ordningen.

Forslaget stræber efter at bidrage til at styrke retssikkerheden og understøtte en mere ensartet behandling af borgere i målgruppen for det sociale frikort. Samtidig skal ordningen give flere udsatte og sårbare borgere mulighed for at bidrage

på arbejdsmarkedet på de vilkår og i det omfang, deres situation tillader.

Forslaget har således to formål:

1. At ordningen udvides, så indtægt ikke alene kan optjenes gennem almindelige ansættelsesforhold, men også gennem selvstændige og nye fleksible arbejdsformer, herunder platformsbaseret arbejde.
2. At målgruppen tydeliggøres, så det står klarere, at også borgere med en meget begrænset, svingende eller uforudsigelig arbejdsevne kan være omfattet af ordningen. Visitationen skal fortsat bero på en konkret og individuel vurdering, så den nødvendige fleksibilitet i ordningen bevares.

En tydeligere afgrænsning af målgruppen skal samtidig bidrage til at mindske forskelle i kommunernes fortolkning af, hvem der kan omfattes af ordningen. Både Ankestyrelsens evaluering fra 2020 og Socialstyrelsens evaluering fra 2022 peger på forskelle i kommunernes fortolkning af målgruppen og visitationskriterierne (»Evaluering af det sociale frikort«, Ankestyrelsen, april 2020; »Evaluering af det sociale frikort«, Socialstyrelsen, februar 2022). En tydeligere afgrænsning af målgruppen skal derfor understøtte en mere ensartet praksis på tværs af kommunerne, uden at den konkrete og individuelle vurdering sættes ud af kraft.

Det kan samtidig gøre det lettere for mennesker med handicap og andre udsatte borgere med begrænset arbejdsevne at gøre brug af ordningen, når de har mulighed for at arbejde.

Omkring 76.000 mennesker med handicap, der står uden for arbejdsmarkedet, ønsker ifølge Danske Handicaporganisationer at komme i arbejde og vurderer, at de vil kunne begynde i arbejde inden for kort tid. Det er ikke nødvendigvis ensbetydende med ordinært arbejde på fuld tid. For nogle kan muligheden for at bidrage være begrænset til få timer eller afhænge af dagsformen (»76.000 med handicap klar til job«, Danske Handicaporganisationer (DH), januar 2026, baseret på rapporten »Handicap og beskæftigelse 2024«, VIVE, 2024).

Det potentiale bør understøttes, ikke begrænses. Forslaget lægger derfor op til, at målgruppen tydeliggøres, så det mere klart fremgår, at en meget begrænset eller uforudsigelig arbejdsevne ikke i sig selv udelukker en borger fra at være omfattet af ordningen. Det afgørende skal fortsat være en konkret vurdering af, om borgeren opfylder ordningens øvrige betingelser.

Det skal udtrykkeligt fastlægges, at målgruppen også omfatter personer med væsentlig begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet, som samtidig er i en socialt udsat eller sårbar position. Dette indfører en kumulativ betingelse, som sikrer, at ordningen fortsat er målrettet de mest udsatte og sårbare borgere. Det skal i forbindelse med den mere tydelige afgrænsning af lovens målgruppe præciseres, at kommunen skal foretage en samlet vurdering af borgerens livssituation, hvormed det socialfaglige skøn, fleksibiliteten

i ordningen og muligheden for at inkludere atypiske tilfælde bevares. Det skal i den forbindelse fastlægges, at det ikke er en betingelse, at borgeren kan opretholde stabil beskæftigelse. Herved vil målgruppen for ordningen også kunne omfatte borgere med meget begrænset arbejdssevne, sporadisk funktionsevne og en ustabil tilknytning til arbejdsmarkedet.

Gældende ret

I henhold til § 1 i lov om socialt frikort er det en betingelse for at være omfattet af ordningen, at borgerens indtægt under frikortet optjenes i et ordinært og udstøttet arbejde, altså hvor der som udgangspunkt er tale om lønnet arbejde underlagt samme ansættelsesretlige regler som i ethvert andet ansættelsesforhold, og hvor der ikke ydes økonomisk støtte til hverken arbejdsgiveren eller medarbejderen med et socialt frikort fra kommunen eller øvrige myndigheder.

I henhold til lovens § 2 kan et socialt frikort udstedes til borgere, der har særlige sociale problemer, tilhører målgruppen for voksenområdet i servicelovens afsnit V, er langt fra beskæftigelse og uddannelse og visiteres af kommunen efter en konkret og individuel vurdering af deres sociale situation, ressourcer og behov.

Målgruppen er således alene indirekte afgrænset, bl.a. gennem henvisning til bestemmelser i serviceloven om, at borgeren skal opfylde betingelserne for at modtage hjælp eller støtte. Målgruppen er ikke afgrænset ud fra en bestemt ydelse eller diagnose.

De nuværende regler overlader til kommunerne at foretage et bredt skøn. Den uklare afgrænsning af målgruppen i loven begrænser derfor mulighederne for at sikre en ensartet praksis.

Økonomiske, administrative og retssikkerhedsmæssige konsekvenser

Forslaget kan medføre en vis udvidelse af målgruppen ved den nødvendige præcisering, hvilket kan have økonomiske konsekvenser for kommunerne. Omvendt forventes forslaget at reducere administrative tvivlsspørgsmål, skabe mere ensartet praksis og mindske behovet for fortolkning. Eventuelle merudgifter som følge af en udvidelse af målgruppen forventes afklaret i forbindelse med regeringens lovforberedende arbejde.

Forslagsstillerne vurderer, at forslaget kan bidrage til større ensartethed i kommunernes administration af ordningen. Forslaget forventes at styrke legalitetsprincippet gennem klarere hjemmel, understøtte lighedsgrundsætningen ved mere ensartet adgang og reducere risikoen for usaglig forskelsbehandling, samtidig med at det nødvendige forvaltningsretlige skøn bevares.

Forslaget skaber en bedre balance mellem klar lovgivning og retssikkerhed på den ene side og fleksibilitet og socialfaglig vurdering på den anden side.

Skriftlig fremsættelse

Katrine Dugaard (LA):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at ændre lov om socialt frikort, så ordningen udvides til at omfatte nye fleksible arbejdsformer og målgruppen tydeliggøres.

(Beslutningsforslag nr. B 33)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.